

Svar (8/3 2000)

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Lægemiddelstyrelsen, hvor til jeg kan henholde mig:

»Indledningsvis kan det oplyses, at en ansættelse af en apoteksbestyrer ikke vil betyde en belastning af de offentlige udgifter, da den vil blive finansieret over Skærbæk Apoteks drift.

Da apoteker Ingeborg Blak, Skærbæk Apotek, fik bevillingen til Rødning Apotek med Gram Apotek som apoteksfilial, besluttede Lægemiddelstyrelsen at gennemføre en vurdering af apoteksstrukturen i området med det formål at overveje, hvorvidt der var grundlag for at ændre apotekets status til apoteksfilial under et af naboapotekerne i Toftlund eller Løgumkloster. Det er styrelsens erfaring, at struktursager kan være meget længe.

Ifølge Lov om apoteksvirksomheds § 22, stk. 1, nr. 3, bortfalder apotekerbevillingen, når indehaveren får anden bevilling. Lægemiddelstyrelsen kan dog ifølge § 23, stk. 2, bestemme, at bevillingen i en periode på indtil et år ikke bortfalder, og at apotekeren i denne periode er pligtig at fortsætte driften. Det er styrelsens opfattelse, at denne dispensationsadgang alene bør anvendes, hvor der er vished for, at en ny apoteker vil tiltræde inden for kort tid, f.eks. hvor den nye apotekers tiltrædelsesdato er kendt.

Det er Lægemiddelstyrelsens opfattelse, at apotekere som udgangspunkt alene kan stå for driften af ét apotek evt. med en tilhørende apoteksfilial. Styrelsen har endvidere vurderet, at der med apoteker Ingeborg Blaks overtagelse af driften af apotekerne i Rødning og Gram vil være fuldt ud at gøre med at tilrette driften af disse to apoteker – især i det første år.«

Spm. nr. S 1629

Til socialministeren (23/2 2000) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren uddybe sit svar på spørgsmål nr. S 1298, om hvad der sker med de unge varetægtsfængslede, der har siddet i en sikret afdeling, samt hvad et sådant ophold betyder for de unge varetægtsfængslede på længere sigt«

Svar (3/3 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

I forlængelse af socialminister Karen Jespersens svar på spørgsmål S 1298, kan jeg oplyse, at Socialministeriet og Justitsministeriet/Direktoratet for Kriminalforsorgen samarbejder om en række projekter, der skal styrke indsatsen for svage kriminelle. En del af samarbejdet vedrører straffelovens § 49, stk. 2, hvorefter fx unge under 18 år, indsatte behandlingsmotiverede stofmisbrugere, eller andre, kan tillades afsoning uden for fængsler eller arresthuse.

For at få belyst den aktuelle anvendelse af straffelovens § 49, stk. 2, bad Socialministeriet og Justitsministeriet i 1998 CASA (Center for Alternativ Samfundsanalyse) om at udarbejde en effektundersøgelse af straffelovens § 49, stk. 2. CASA har udarbejdet en midtvejsrapport om alternativ afsoning i medfør af straffelovens § 49, stk. 2. Den endelige evalueringsrapport forventes at foreligge i september 2000.

En del af de unge, der afsoner alternativt i medfør af straffelovens § 49, stk. 2, har tidligere haft ophold i en sikret afdeling i varetægtsstrøget.

Ud over den undersøgelse som socialminister Karen Jespersen nævnte i sit svar på spørgsmål S 1298, er jeg ikke bekendt med undersøgelser, der giver svar på, hvad der sker med de unge varetægtsfængslede, der har siddet i en sikret afdeling, ligesom jeg heller ikke er bekendt med undersøgelser, der giver svar på, hvad et sådant ophold betyder for de unge varetægtsfængslede på længere sigt.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at Socialministeriet og Direktoratet for Kriminalforsorgen i april 1998 udsendte de vejledende retningslinier for samarbejdet omkring bl.a. udslusning af unge. Implementeringen af de vejledende retningslinier vil blive fulgt og evalueret over en 5-årig periode, hvorefter det vil blive vurderet om samarbejdet mellem de sociale myndigheder og kriminalforsorgen også for denne målgruppe er tilstrækkelig sammenhængende og helhedsorienteret.